

ikke faa det ændret, er det, at Opholds-kommunen nu alene paaligner Skatten og tager det hele Udbytte, saa at Nærings-kommunen ikke faar en Øre ud deraf. Det ærede Medlems Fantastiske er for stor, naar han i den Grad kan drømme sig ind i tidligere Forslag, at han glemmer, hvad der i Virkeligheden nu gælder. Det er jo klart, at lykkes det os ikke her at faa en Reform gennemført, som efter en større eller mindre Maalestof tilfredsstiller Nærings-kommunen, saa vil Resultatet blive, at Næringskommunen ikke vil faa en Hvid, men maa nøjes med at se paa, at Opholds-kommunen oppebærer den hele Skat. Det ærede Medlem søger navnlig at finde en Støtte for sit Angreb imod Modstandere dert, om han kan finde, at en Modstander mere eller mindre har indtaget andre Standpunkter i en given Sag end det, der nu forfægtes. Det staar aabenbart for det ærede Medlem saaledes, at derpaa beror saa at sige alt; dersom han kan paa-pege, at en Modstander i en Sag tidligere har udtalt sig anderledes om den, end han nu gør, saa har han rettet et knusende Angreb mod den vedkommende. Jeg vil sige det ærede Medlem, at han er for ung endnu til at kunne drage saa lette Slutninger. Det ærede Medlem maa vistnok erkende, at dersom den ædle Ridder af La Mancha blev Rigsdagsmand i dette Øjeblik, vilde han rimeligvis komme med et Forslag, der anordnede, at Jorden er flad som en Pandekage, thi det er et godt gammelt Standpunkt, og det maa opretholdes. Nej det ærede Medlem maa vide, at naar vi, og det gælder ogsaa om ham, komme til at deltage i parlamentarisk Virksomhed, saa udvikler man sin Opfattelse paa et og andet Punkt. Jeg har siden 1871 deltaget i Behandlingen af den foreliggende Sag, deltaget dert, tror jeg, virksommere end noget andet baade nuværende og tidligere Medlem. Jeg har i alt væsentligt redigeret de Forslag, der have været fremme i denne Sag fra Begyndelsen til nu, og jeg ved godt, at alle de Forslag, jeg har været med til at udarbejde, have været væsentlig forskellige fra hverandre. Det er ogsaa sandsynligt, at lykkes det ikke at gennemføre dette Forslag, vil jeg ved senere Lejligheder komme til at deltage i Forslag, som gaa ud paa at løse Opgaven paa anden Maade. Og hvorfra kommer det? Det kommer simpelthen deraf, at jeg ved min politiske Erfaring har lært, at kan jeg ikke komme frem ad en Vej, maa jeg søge at naa Maalet ad en anden Vej. Og naar jeg maa erkende, at jeg ved de Forsøg, der ere gjorte, kun har kunnet op-

naa at standse Sagen, saa er det værd at forsøge, om man ikke ved at slaa ind paa en anden Vej kan opnaa det væsentlige af, hvad man ønsker. Jeg vil sige det ærede Medlem, at det er en politisk Grundegenskab, en Betingelse for, hvad jeg vil kalde politisk og — jeg kan ogsaa gerne sige — almindelig Dannelse, at have Evne til at kunne gøre Forskel paa væsentligt og uvæsentligt. Jeg vil bede det ærede Medlem om at lægge sig dette paa Sinde. Jeg tror, at det ærede Medlem har nogen Fristelse til at glemme det væsentlige for det uvæsentlige. De forskellige Forslag, der have været fremme, har jeg som sagt deltaget i trods det, at jeg ved Behandlingen af dem paa ethvert af de paagældende Tidspunkter meget let har kunnet se, hvilke Indvendinger der kunde gøres imod dem, hvilke Banfeligheder og hvilke Betæneligheder der kunde være derved. Trods det har jeg været med til at forsøge paa at føre Forslagene igennem, og ved alle disse Forsøg har jeg bundet den Erfaring, som jeg tror vil holde, og som jeg vil anbefale det ærede Medlem at nyde godt af, at ad de Veje, man tidligere har forsøgt, lykkes det ikke at løse denne Opgave. Thi, som den ærede Minister nu paaviste, saa længe det drejer sig om at partere en Statteyder ved direkte Beskatning af forskellige Kommuner, (hvad jeg erkender for det rationelle og umiddelbart rigtige, hvorfor jeg ogsaa har været med til at foreslaa det), er det ikke muligt at faa det gennemført, thi da vil Frygten for, at den paagældende parterede Statteyder bliver Genstand for Plyndring fra 3 eller 4 Kommuner, blive saa stærk, at vi ikke faa nogen Lov. For øvrigt indvendte det ærede Medlem som en Hovedanke imod min Deltagelse i Behandlingen af denne Sag dette stammelige, at jeg i visse Punkter var enig med den ærede Indenrigsminister og havde endogaa Haab, og jeg kan sige Udset til, at det skulde lykkes at kunne føre denne Enighed videre. Forleden hørte jeg det ærede Medlem staa op og med varm Indignation fratægge sig Beskyldningen for at være Bisnepolitiker. Hvorledes staa disse to Udtalelser over for hinanden? Tror det ærede Medlem virkelig, at der her i Landet kan gennemføres nogen Lov, hvorom ikke Rigsdagen og den paagældende fungerende Minister, blive enige, og anser han det for en Anke og en Grundanke imod Arbejdet for en Sag, at man tilstræber at blive enig med den paagældende fungerende Minister, saa indser jeg ikke, hvad han mener med sin Forhandling, saa er hans Forhandling i Virkeligheden ikke andet end Bisnepolitikk. For øvrigt var det ærede